

Martin Kunetka

Vzkazy bytostných III

LITERATÚRA GRÁLU

FÉNIX
2017

MARTIN KUNETKA

VZKAZY BYTOSTNÝCH III

© Martin Kunetka, 2017

© Fénix, 2017

ISBN 978-80-89847-14-3

Úvodem

Radostná práce a nejčilejší život! Takový je svět bytostných... Ani na okamžik nepolevují tito věrní služebníci ve svém úsilí a neochvějně plní svůj úkol ve Stvoření. Jejich nitro je přitom naplněno pravým díkem — díkem za to, že směji být.

Velmi mnoho se můžeme a máme my lidé od bytostných učit. Každý z bytostných totiž pevně stojí přesně na tom místě, které mu bylo pro daný okamžik určeno, a nedumá, jestli je jeho úkol malý, nebo velký. Bytostní totiž vědí, že jenom věrné splnění každého z dílčích úkolů dá dohromady jeden velký, bezchybný celek, a proto svůj díl práce odvádějí cele a s plnou vážností.

Celé Stvoření již velmi dlouho čeká, až se i člověk vřadí do tohoto působení. Je jen na nás, abychom se krok za krokem zbavovali všeho starého v nás a stali se lidmi nové doby. Lidmi, kteří budou platnou součástí velkého běhu Stvoření, namísto toho, aby byli — jako doposud — jeho rušiteli.

Všude kolem sebe máme k nutné vnitřní přeměně spoustu pomocníků — stačí se jen rozhlédnout...

Jako vždy musím připomenout, že následující stránky jsou přijímány člověkem, který — jako každý jiný — dělá chyby. Proto nechtě si každý čtenář vezme jako základ pro posuzování čteného díla „Ve Světle Pravdy — Poselství Grálu“ od Abd-ru-shina, které dává člověku odpovědi na všechny otázky. Bez jeho znalosti a osvojení si nelze tuto knihu posuzovat ani správně chápat.

1. Podzim

Zrovna začínal srpen a léto bylo v plném proudu, když jsem na jednou zavnímal něco, při čem se mi vybavil podzim. Připadalo mi to podivné, ale za chvíli jsem zahlédl přicházející bytostné a od jednoho z nich se dozvěděl toto:

Jsme bytostní, kteří přináší tomuto kraji podzim. Může se vám to zdát zvláštní, ale sami přece cítíte, že každé roční období podporuje něco jiného. Na podzim země vydává své plody – ale to je jen příklad, děje se toho totiž mnohem více.

Naším úkolem tedy je zprostředkovat takové záření, které podporuje všechno, co je v danou dobu potřeba vykonat. Toto záření se pak dostane do půdy, do vzduchu... a vy pak skutečně můžete podzim cítit i svými hrubohmotnými smysly.

Často spolupracujeme s bytostnými vzduchu. Táhneme společně s nimi krajinou a plníme svůj úkol. Dnes kupříkladu ohlašujeme, že podzim přichází. Jsme první předvoj, po kterém opět přijdou bytostní pozdního léta, a až poté začnou tento kraj pravidelně navštěvovat bytostní podzimu. Každý přechod je totiž plynulý.

Naše poselství je určeno všem. Bytostní rostlin díky nám vědí, že se blíží čas sklizně, zvířata cítí, že si musí pospíšet se shromažďováním zásob na zimu, pro některé ptáky je to signál k odletu... I vy lidé byste nám mohli rozumět. Neříkáme vám jen to, že za pár týdnů budete moci sklidit svá pole, ale také vás můžeme upozornit na to, že bude například dlouhá zima, anebo že byste si měli dobře uskladnit tu a tu plodinu, protože se jí příští rok moc neurodí.

Mnohdy ale přinášíme i zprávy hlubšího významu. Otevřete se proto tomu, co vám říká „příroda“ – najdete v tom nejen skrytý poklad!

2. Mlžné bytosti

Jeden večer jsem jel autem na delší cestu. Bylo zrovna po vydatném dešti a všude se udělala mlha.

V jednom osamělém zákoutí kolem silnice se u země převaloval obzvláště hustý mlžný mrak. Uprostřed něj jsem zahlédl ženské bytosti, které pozvolna kráčely jedním směrem a do košíků sbíraly cosi ze země.

„Sbíráme velmi hutné útvary,“ řekla mi jedna z nich. Její jméno znělo podobně jako „Elga“. „Tyto útvary jsou tak hutné, že musíme sestoupit do hrubých úrovní, a proto už potřebujeme i tuto hrubohmotnou ochranu,“ ukázala na mlžný opar. Po jeho obvodu jsem navíc viděl další mlžné bytostné — měli mužské formy a svým vyzařováním chránily bytostné ženy uvnitř.

Na jiném místě byla mlha o něco řidší a více rozptýlená — jak do šířky, tak do výšky. V ní jsem viděl jiné bytůstky — byly malé a okřídlené a čistily něco přímo ve vzduchu.

„Je nás více druhů,“ vysvětlila mi Elga, která mě v myšlenkách provázela celou cestu. „Na každou práci je zvláštní druh.“

O kus dále jsem viděl pro změnu to, jak se velký mlhový mrak přelévá kolem kopců a nad loukami. Byl v něm velký houf bytostných — takových jako Elga, ale měli mužské i ženské formy. Pracovali mnohem energičtěji než bytostné na prvním palouku a smáli se u toho a žertovali.

„I když jsme jeden druh, každý jsme jiný. Nejsme přeci ani stroje ani klony, každý máme svou vlastní povahu. Samozřejmě, že vykonáme všechno, co je potřeba, ale když je práce více, každý jde tam, kam ho to táhne. Já mám kupříkladu ráda takováto klidná místa, na jakém jsem dnes, ale občas se vydám i s větší skupinou, když se chci veselit,“ řekla Elga.

O další kus dál jsem ve větším oblaku nad zemí zavnímal několik strážců — avšak mnohem větších než na palouku u Elgy. V jejich středu stála mlžná bytostná, u níž mi na jazyk přišlo slovo „královna“ nebo „paní“.

„Mám na starosti větší území a vedu své pomocnice a pomocníky. Posílám jim sílu a udržuji spojení, aby mohli setrvat v tak hutné úrovni,“ vysvětlila mi.

A protože mě zaujal rozdíl mezi jejím strážcem a strážcem u Elgy, zeptal jsem se jednoho z nich, zda byl kdysi také menší a zda se vyvinul.

„Vyvíjíme se a rosteme, to ano, ale já jsem nikdy nebyl takový jak oni. Mé vědomí bylo už na počátku větší, než mají oni teď,“ odpověděl.

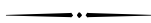
Než jsem oblast, kde se ten večer vytvořily mlhy, opustil, zeptal jsem se ještě Elgy, zda útvary, od kterých zemi a vzduch čistí, vytvořili lidé?

„Ne všechny. Nejsou to temné útvary, jsou prostě jen hutné. Takové vznikají při každodenní práci a nevytvářejí je jen lidé. Mlhy tady byly vždy, i když jste tu ještě nebyli, a byly by tu, i kdybyste se vyvíjeli správně.“

3. Dary přírody

Vzkaz podzemního mužika, který lidem pomáhal s těžbou kovů...

Lidé, stále vám dělá potíže najít zlatou střední cestu. Jedni z vás přírodu bezohledně vykořisťují, zatímco druzí by se nejraději vrátili na stromy.

Smíte si brát z darů přírody. Pokud se přitom budete řídit citem, nepochybíte. Všechny materiály — žuly, železné rudy, zlato atd. — se podílejí na vyzařování země v daném kraji a toto vyzařování musíte respektovat. Z nadbytku si však smíte brát. Bytostní vám ukážou odkud a kolik.

Smíte se například také vzdělávat. Můžete třeba zpřístupnit lidem nějakou jeskyni, aby si udělali lepší představu o tom, co je pod zemí, a viděli i jiný druh krásy. A pochopitelně v ní můžete provést i nezbytné úpravy, jako osvětlení, schody atd. Takovýchto jeskyní však bude jen pár v kraji — ty ostatní nejsou určeny pro lidi.

Stejně tak musíte přistupovat ke všemu. Dobrý hospodář ví, co si může z lesa vzít a co mu má naopak dát. Hledejte tedy i v tomto zlaté střední cesty.

Co mohou lidé udělat pro bytostné jako dík za jejich práci?

Pokud budete k darům přírody přistupovat s náležitou úctou, být za ně vděční Stvořiteli a vážit si i naší práce, pak svým cítěním vytvoříte mosty, po kterých k nám přijde požehnání. Už jen to samotné je více, než si dovedete představit. A samozřejmě nám vždy můžete například darovat nazpět nějaký opracovaný zářič nebo něco podobného. Možností vyrovnání je spousta.

4. Krása oděvů

Když jsem si jednou skládal oblečení na hromádky, všiml jsem si, jak mezi nimi nápadně září ručně vyšívaná košile, kterou jsem dostal jako dárek. Podobně živé (i když trochu jiné) záření měl také jiný kus oblečení, o němž jsem věděl, že byl ušit s vnitřní láskou a radostí z práce.

Začal jsem přemýšlet o švadlenách a krejčích a zahlédl přitom bytostné pomocnice, které jim s touto činností pomáhají.

Jsme bytostné, které pomáhají lidem s ručními pracemi. My konkrétně pomáháme švadlenám. Když nás některá zavolá, přijdeme. Pomáháme s více věcmi. Když se švadlena učí něco nového, vedeme jí ruku, aby snáze pochopila, co má dělat. Potom ji necháme, aby se v tom sama zdokonalila, a jen občas jí napovíme nebo poopravíme. Až se danou věc naučí, přivedeme ji inspiraci k něčemu dalšímu, aby se mohla dále rozvíjet. Třeba jí naučíme, jak oděv ozdobit lemem nebo něčím jiným. Učíme všechno — od těch nehmotnějších věcí, jako je například technika šití nebo různé střihy, až po ty méně hmotné, jako je například výběr vhodného materiálu, stříhu a barvy pro konkrétního člověka.

Oděvy jsou důležitou součástí vašeho života, a proto byste jim měli věnovat více *opravdové* pozornosti. Na vyzařování oděvu se — stejně jako u jiných předmětů — podílí spousta věcí. Ale nejedná se jen o samotný materiál, barvu a střih — důležité je také to, co do něj zatkali lidé. Marně budete nosit oděv z pravých přírodních materiálů, když bude vznik tohoto oděvu poskvrněn krví nějakého otrokářského systému. Každý člověk, který přijde do kontaktu s vaším oděvem — ten, kdo pěstuje len, ten, kdo vyrábí barviva, ten, kdo šije, ten, kdo oděv prodává... — do něj zatká něco svého. Tím vším je pak tvořeno vyza-

řování toho, co potom máte celý den na sobě. Snažte se tedy více vnímat, jak na vás ty které šaty působí. Někdy se vám sice nemusí úplně líbit barva nebo střih, ale pokud byl oděv ušit s láskou, bude vás chránit lépe než mnohý jiný, který je bližší vašemu vkusu.

Jak je to se zatkáváním cítění člověka třeba právě do oděvu, který šije?

My vám rády pomůžeme, když z vás proudí láska k práci, láska k tomu, pro koho oděv šijete, atd. Když kolem sebe vysíláte nepěkné myšlenky a city, nepřijdeme. Oboje cítění se pochopitelně do vytvářeného oděvu zatká, ale to neděláme my – od toho tu jsou jiní bytostní.

Pomáháte i s vyšíváním?

Vyšívky jsou něco jiného. Je to jemnější práce, a proto přichází také jemnější bytostné. A také záleží na tom, co vyšíváte. Když vyšíváte nějakou ozdobu na oltář, přichází vyšší bytostná, než když si vyšíváte třeba něco na zkrášlení domova.

5. Vlákna činů

Nedlouho po předchozím povídání jsem si mohl popovídat také s jiným druhem bytostných – s těmi, kteří zpracovávají cítění, které z člověka vychází, a zatkávají ho do jeho činů.

Jsme bytostní, kteří formují vaše chtění a myšlenky a zatkávají takto vytvořená vlákna do toho, čemu se právě věnujete. Když například šijete oděv, zatkáváme tato vlákna do látky, do švů atd. Mohou to být vlákna pěkná, světlá, ale také temná – vždy podle toho, s jakým cítěním jste danou činnost prováděli.

To, co takto to výsledků své práce zatkáte, působí dál a může ovlivnit ostatní. Jakmile se tak stane, naváže se další vlákno, kterým jste pak spojeni s činem dalšího člověka, případně přímo s daným člověkem samotným. Prostřednictvím tohoto spojení se k vám pak může vracet požehnání – to když jste přispěli k něčemu ušlechtilému nebo když k vám proudí dík od člověka, pro kterého jste předmět vyrobili. Anebo se k vám může vracet i něco nepěkného – to když od vás vyšlo temné vlákno.

Samozřejmě, že tato vlákna, jimiž jste do svých výtvorů něco vložili, nejsou věčná. I když například do výšivky na závěs zatkáte lásku, která pak chrání váš domov, účinnost této ochrany se postupně snižuje, až nakonec vyprchá a je potřeba ji obnovit. To ale neznamena, že by se výšivka měla rozpadnout – může vydržet ještě mnoho let a i nadále bude pěkná. Jen vlákna v ní už nebudou tak živá. Spíše už to bude jen otisk toho, co skrz výšivku kdysi proudilo.

Podobný princip přitom platí u všech vašich činností. Nemusí se jednat jen o výrobu hrubohmotných předmětů. Ten, kdo se například stará o vodu, zatká své city a myšlenky do ní. Podobných příkladů můžete nalézt spousty.

Jak je to s knihami? Co když autor zveřejní nějaké dílo a později si uvědomí, že se v něčem mýlil, a změní svůj názor?

I autor je pochopitelně spojen se svými knihami a s tím, jak ovlivnily čtenáře. Pokud udělá chybu a tuto chybu pozná, pak sice stále zůstává svázán se čtenářem, ale už z něj prostřednictvím tohoto spojení proudí ke čtenáři pomoc, aby i on chybu odhalil. Tato pomoc se pak projeví tím, že je čtenář přiveden do situace, kdy může tuto chybu pochopit. A nemusí to být jen například setkání s autorem nebo přečtení jeho další knihy – pomoc může přijít úplně odjinud. Autor však k ní dopomohl, a proto se vazající vlákno uvolní.

Je ale rozdíl mezi chybou spojenou s přirozeným zráním a tím, když autor do knihy zatkal nějaké temné cítění, které pak probudilo temné cítění i ve čtenářích. Napravit něco takového trvá déle, protože se nejprve musí vnitřně očistit autor a pak musí autor pomoci s vnitřním očištěním čtenářů, které strhl.

Co když se autor změní tak, že už se od svého díla zcela distancuje? Kniha se však může šířit dál...

Se čtenáři, které jeho kniha doposud ovlivnila, je pochopitelně svázán dál, ale už k nim vysílá pomoc. Svou knihu navíc už nevyživuje a ona postupně směřuje do zapomnění. Může se však stát, že knihu opětovně vydá někdo jiný, například po smrti autora. Takový člověk je však za další působení knihy do značné míry spoluodpovědný.

Obsah

1. Podzim	9
2. Mlžné bytosti	10
3. Dary přírody	13
4. Krása oděvů	14
5. Vlákna činů	16
6. Vločky	19
7. Sníh na poli	20
8. Mrazivá čistota	22
9. Změny	23
10. Golem	24
11. Duch země	26
12. Stravování	28
13. Noční osvětlení a vliv na rostliny	30
14. Vzkaz Paní vod (26. 12. 2016)	32
15. Mužům (18. 4. 2017)	33
16. Nitky	35
17. Adra	36
18. Přirozenost rostlin	39
19. Kedluben	42
20. Trpaslíci	44
21. Pomocník	46
22. Sekání trávy	49
23. Prosba bytostných	50

Martin Kunetka

Vzkazy bytostných III

© 2017 Martin Kunetka, martin.kunetka@preludi.eu

Ilustrácie © 2017 Pavla Calabová

Korektúry: Pavla Calabová

Logá © 2017 Kamila a Július Pastierikovci, Dačov Lom, Slovensko.

Text je vysádzaný písmom Andulka Pro. Obálka, sadzba, dizajn a grafický návrh © 2017 Július Pastierik, Dačov Lom, Slovensko.

Všetky práva vyhradené, vrátane prekladu do iných jazykov. Akékoľvek šírenie knihy alebo jej časti bez súhlasu autora, či už v tlačenej, elektronickej či inej podobe je zakázané.

Prvé vydanie.

Vydalo Umelecko-duchovné združenie Fénix, Dačov Lom 87, Slovensko, fenix@preludi.eu, fenix.preludi.eu, ako svoju 25. publikáciu (7. v edícii Literatúra Grálu).

ISBN 978-80-89847-14-3